

Kalastajan onnenpotku

Kirjoittanut Klaus Lähteenmäki

Laajan metsän tuolla puolen

järven rannalla asusti

köyhä vanhus yksinäinen,

tunnettu nimellä Tauno,

kalan pyynnillä eleli

ahvenia ahdisteli.

.

Muuta Taunolla ei ollut

kuin yksi risainen verkko.

Kalat sen lävitse uivat

hymyilivät säälivästi.

Kalastajan onnenpotku

Kirjoittanut Klaus Lähteenmäki

Siksi suosinut ei onni

tutuksi ei tullut tuuri.

.

Kerran verkkohon takertui

suuri joukko simpukoita.

Kukaan niitä ei halua

hullukaan ei niitä huoli.

Vihoissaan ne rikki polki

rannalle ravisti roskat.

.

Nyt saapui pimeä ilta

ja tuikkivat taivaan tähdet.

Silloin välkehti valoa

säkeniä simpukoista,

hohtivat hopeiset helmet

kiilsi kiiluvat kipinät.

.

Jymy-yllätys iloinen

Ahdin antoisa apaja

monin verroin arvokkaampi

kuin kaloja verkko täynnä.

Taunolle leveä leipä,

palkka pitkän ponnistelun.

